# หุก่มวันวาเลนไทน์

**[ ไทย ]**

# ما حكم عيد الحب الحب؟

[ باللغة التايلاندية ]

www.islamqa.com

## موقع الإسلام سؤال وجواب


แปลโดย: อิบรอเฮง อาลหูเซ็น

**ترجمة:** إبراهيم حسين

ตรวจทาน: ซุฟอัม อุษมาน

**مراجعة:** صافي عثمان



สำนักงานความร่วมมือเพื่อการเผยแพร่และสอนอิสลาม อัร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด

**المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض**

**1428 – 2007**

islamhouse.com

**คำถาม : วันแห่งความรัก (วันวาเลนไทน์) มีหุก่มว่าอย่างไร?**

**คำตอบ :**

**หนึ่ง :** วันแห่งความรักเป็นวัฒนธรรมของชาวโรมันโบราณ ซึ่งได้ปฏิบัติกันเรื่อยมาจนถึงสมัยที่ชาวโรมันได้หันมานับถือศาสนาคริสต์ วันดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับนักบวชผู้ที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งมีชื่อว่า วาเลนไทน์ ซึ่งผู้นี้ได้มีคำตัดสินให้ประหารชีวิตในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 270 คริสต์ศักราช วันแห่งความรักดังกล่าวเป็นวันที่บรรดาผู้ไม่ใช่มุสลิมเฉลิมฉลองและถือปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีการแสดงออกถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ดีงามระหว่างหญิงชายจนถึงขั้นมีเพศสัมพันธ์

**สอง** : ไม่อนุญาตให้มุสลิมคนใดร่วมในวันรื่นเริงใดๆ ของผู้ไม่ใช่มุสลิมแม้จะด้วยวิธีใดก็ตาม เพราะเหตุที่ว่าวันรื่นเริงเป็นพิธีการที่บัญญัติไว้โดยศาสนาจำเป็นที่จะต้องยึดตามหลักฐานที่มาจากอัลกุรอานและหะดีษเท่านั้น

ท่านอิบนุ ตัยมิยะฮฺ ได้กล่าวไว้ว่า "วันอีดหรือวันรื่นเริงใดๆ นั้นถือเป็นศาสนบัญญัติ แนวพิธีการหรืออิบาดะฮฺอย่างหนึ่งที่อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลาได้กล่าวไว้ว่า

« لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجاً» (المائدة : 48 )

ความว่า "สำหรับแต่ละประชาชาติในหมู่พวกเจ้านั้น เราได้ให้มีบทบัญญัติและแนวทางไว้" (อัลมาอิดะฮฺ : 48)

«لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنسَكاً هُمْ نَاسِكُوهُ» (الحج : 67 )

ความว่า "สำหรับทุกๆ ประชาชาติเราได้กำหนดพิธีทางศาสนาขึ้นโดยที่พวกเขาปฏิบัติพิธีนั้น..." (อัลหัจญ์ : 67)

"ซึ่งเป็นเสมือนกับสัญลักษณ์ทางศาสนาอื่นๆ เช่นกิบละฮฺ การละหมาด หรือการถือศีลอด ไม่มีความแตกต่างระหว่างการเข้าร่วมกับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาในวันรื่นเริงหรือการเข้าร่วมในพิธีการอื่นๆ ทางศาสนาของพวกเขา แท้จริงการยอมรับในวันรื่นเริงทั้งหมดของพวกเขาก็เป็นการยอมรับต่อการฝ่าฝืน(กุฟร์)ทั้งหมด และการยอมรับในวันรื่นเริงเพียงบางส่วนก็เป็นการยอมรับในบางส่วนของการฝ่าฝืนนั้น และยิ่งกว่านั้นวันรื่นเริงถือว่าเป็นวัฒนธรรมที่เจาะจงยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดในจำนวนสัญลักษณ์ทางศาสนา และยังเป็นสิ่งที่ปรากฏเด่นชัดกว่าสิ่งอื่นใดในศาสนาอีกด้วย ถ้าเป็นเช่นนั้นการยอมรับวันรื่นเริงใดๆ ก็ถือเป็นการยอมรับในวัฒนธรรมที่เจาะจงยิ่งและที่ปรากฏเด่นชัดกว่าสิ่งอื่นใดในจำนวนสัญลักษณ์ทางศาสนา จึงไม่เป็นที่สงสัยอีกว่า การยอมรับในเรื่องนี้จะนำไปสู่คุณสมบัติของการฝ่าฝืนโดยภาพรวมในที่สุด

"โดยหลักแล้ว อย่างน้อยที่สุดการเข้าร่วมก็เป็นการกระทำบาป คำกล่าวข้างต้นนี้ท่านนบีศอลลอลลอฮุ อะลัยฮิ วะซัลลัม ได้ชี้ว่า **"แท้ที่จริงแล้วทุก ๆชนชาติจะมีอีดเป็นของตนเอง และนี่คืออีดของพวกเรา"** การร่วมวันรื่นเริงเช่นนี้ร้ายแรงกว่าการสวมใส่เสื้อผ้าอัซซุนาร฿ (เสื้อผ้าอัซซุนารฺเป็นเสื้อผ้า

เฉพาะที่ผู้ไม่ใช่มุสลิมสวมใส่เป็นเอกลักษณ์) หรืออื่นๆ ที่เป็นสัญลักษณ์ของพวกเขา ซึ่งสิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงสิ่งที่คิดประดิษฐ์กันขึ้นมาและไม่ใช่เป็นวิถีปฏิบัติที่มาจากศาสนา หากแต่มีเป้าหมายเพียงแค่เพื่อการแยกแยะระหว่างผู้ที่เป็นมุสลิมและผู้ไม่ใช่มุสลิมเท่านั้น  แต่ทว่าวันรื่นเริงเฉลิมฉลองและสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวันดังกล่าวนั้นเป็นวิถีปฏิบัติส่วนหนึ่งทางศาสนา ซึ่งพระผู้เป็นเจ้าไม่พอพระทัยทั้งตัวของมันเองและผู้ที่เฉลิมฉลองมันด้วย ดังนั้นการยอมรับในสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของพวกเขาเป็นสาเหตุไปสู่ความโกรธกริ้วและการลงโทษจากพระองค์อัลลอฮฺ" (ดู อิกติฎออฺ อัศศิรอฏิ อัลมุสตะกีม, เล่ม 1 หน้า 207)

ท่าน อิบนุ ตัยมิยะฮฺได้กล่าวอีกว่า "ไม่อนุญาตให้มุสลิมคนใดลอกเลียนแบบผู้ไม่ใช่มุสลิมในสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับวันรื่นเริงของพวกเขา แม้จะในเรื่องอาหารการกิน การอาบน้ำชำระร่างกาย การก่อไฟ การงดเว้นในสิ่งที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำในชีวิตประวันหรือในเรื่องที่เกี่ยวกับอิบาดะฮฺอย่างใดอย่างหนึ่งหรือสิ่งใดก็ตาม ไม่อนุญาตให้จัดงาน เลี้ยงฉลองหรือการให้ของขวัญ การขายสิ่งของใดๆ เพื่อใช้ในวันดังกล่าว หรือการให้เด็กๆ ละเล่นใดๆ หรือประดับประดาอย่างสวยงามเพื่อวันดังกล่าว สรุปแล้ว ไม่อนุญาตให้มุสลิมมีการเน้นเป็นพิเศษในวันรื่นเริงของผู้ไม่ใช่มุสลิมด้วยสิ่งใดก็ตามที่เป็นเอกลักษณ์ของวันดังกล่าว หากแต่ว่า วันดังกล่าวเป็นเพียงวันธรรมดาทั่วไปสำหรับมุสลิม โดยไม่มีการเน้นอะไรที่แปลกออกไปจากวันอื่นๆ" (มัจญ์มูอฺ อัลฟะตาวา เล่มที่ 25 หน้า 329)

อัลหาฟิซ อัซซะฮะบีย์ เราะหิมะฮุลลอฮฺ ได้กล่าวว่า "หากว่าสำหรับชาวนะศอรอ(ชาวคริสต์)มีวันรื่นเริงสำหรับพวกเขา สำหรับชาวยิวก็มีรื่นเริงสำหรับพวกเขา พวกเขาเหล่านั้นมีไว้เฉพาะสำหรับวันรื่นเริงเหล่านั้น  ดังนั้นมุสลิมจึงไม่มีการร่วมในวันรื่นเริงกับพวกเขา ดังเช่นที่มุสลิมไม่ได้ร่วมในศาสนบัญญัติต่างๆ และกิบละฮฺของพวกเขา" (ตะชับบุฮฺ อัลเคาะสีส บิอะฮฺลิ อัลเคาะมีส, เล่มที่ 4 หน้าที่ 193 ที่ได้ตีพิมพ์ในวารสาร อัลหิกมะฮฺ ฉบับที่ 4 หน้า 193)

หะดีษที่อิบนุตัยมียะฮฺได้ยกอ้างนั้น เป็นหะดีษที่บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรีย์ หมายเลขที่ 952 และอิมามมุสลิม หมายเลขที่ 892 จากอาอิชะฮฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮาได้กล่าวว่า

دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ مِنْ جَوَارِي الأَنْصَارِ تُغَنِّيَانِ بِمَا تَقَاوَلَتْ الأَنْصَارُ يَوْمَ بُعَاثَ ، قَالَتْ : وَلَيْسَتَا بِمُغَنِّيَتَيْنِ ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ : أَمَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ! وَذَلِكَ فِي يَوْمِ عِيدٍ ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ( يَا أَبَا بَكْرٍ إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا وَهَذَا عِيدُنَا ).

ความว่า อบู บักรฺ เราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุ ได้เข้ามาในบ้านฉัน ในขณะที่ตอนนั้นมีทาสหญิงของชาวอันศอรฺสองคนกำลังร้องรำทำเพลงเป็นทำนองที่ชาวอันศอรฺร้องกันในวันบุอาษ (วันที่เผ่าเอาซ์และค็อซรอจญ์ทำสงครามในอดีต) อาอิชะฮฺได้บอกว่า ทั้งสองคนมิได้เป็นนักร้องเพลงแต่อย่างใด(คือไม่ได้ร้องประจำเป็นกิจวัตรหรือเป็นการเป็นงาน) ท่านอบู บักรฺ จึงกล่าวขึ้นว่า (พวกเจ้าปล่อยให้)มีเสียงขลุ่ยแห่งชัยฏอนในบ้านของท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม กระนั้นหรือ? เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในวันอีดหนึ่ง ท่านรอซูล

ลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม  กล่าวว่า "โอ้ อบู บักรฺ แท้จริงแล้ว สำหรับทุกกลุ่มชนจะมีวันอีด(วันรื่นเริง)สำหรับพวกเขา และนี่เป็นวันอีด(วันรื่นเริง)ของพวกเรา(ชาวมุสลิมทุกคน)"

อบู ดาวูด ได้บันทึกหะดีษในหมายเลขที่ 1134 จากอะนัส เราะฎิยัลลอฮุ อันฮุ ได้กล่าวว่า

َقدِمَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ وَلَهُمْ يَوْمَانِ يَلْعَبُونَ فِيهِمَا ، فَقَالَ : مَا هَذَانِ الْيَوْمَانِ ؟ قَالُوا كُنَّا نَلْعَبُ فِيهِمَا فِي الْجَاهِلِيَّةِ. فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : ( إِنَّ اللهَ قَدْ أَبْدَلَكُمْ بِهِمَا خَيْرًا مِنْهُمَا : يَوْمَ الأَضْحَى ، وَيَوْمَ الْفِطْرِ )

ความว่า ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม  ได้มาถึงมะดีนะฮฺในขณะที่ชาวเมืองมะดีนะฮฺมี(วันอีด)สองวันซึ่งเป็นวันที่พวกเขามีการละเล่นรื่นเริงเฉลิมฉลองในวันดังกล่าว ท่านรอซูลุลลอฮฺจึงได้ถามขึ้นมาว่า "สองวันนี้เป็นวันอะไร?" พวกเขาจึงตอบว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่พวกเราจัดให้มีการละเล่นสืบทอดมาตั้งแต่สมัยญาฮิลียะฮฺ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม จึงกล่าวว่า  "แท้จริงอัลลอฮฺได้เปลี่ยนวัน(อีด)ที่ดีกว่าวันอีดดังกล่าวสำหรับพวกท่านทุกคนแล้ว นั่นคือ วัน(อีด)อัลอัฎฮาและ(อีด)อัลฟิฏรีย์" (อัล-อัลบานีย์วินิจฉัยว่าเป็นหะดีษเศาะฮีหฺในหนังสือเศาะฮีหฺ อบี ดาวูด)

สิ่งที่กล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงว่าวันอีดหรือวันรื่นเริงนั้นเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมเฉพาะของชนชาติ เพราะฉะนั้นจึงไม่อนุญาตให้มุสลิมเข้าร่วมในวันอีดหรือวันรื่นเริงของผู้ไม่ใช่มุสลิม

บรรดาอุละมาอ์ได้ให้คำวินิจฉัยว่าการมีส่วนร่วมในวันแห่งความรักหรือวันวาเลนไทน์ว่ามีหุก่มหะรอม

1. มีผู้ถามท่านเชคอิบนุ อุษัยมีน ว่า :  ในช่วงหลังๆนี้ การมีส่วนร่วมในงานเฉลิมฉลองวันวาเลนไทน์ได้แพร่หลายไปอย่างกว้างขวางโดยเฉพาะในหมู่นักศึกษาหญิง วันดังกล่าวเป็นวันอีด(วันรื่นเริง)วันหนึ่งของชาวคริสต์ ซึ่งมีการประดับประดาด้วยสีแดง ทั้งเสื้อผ้าและรองเท้า มีการแลกเปลี่ยนดอกกุหลาบสีแดงแก่กันและกัน ขอให้ท่านช่วยอธิบายหุก่มการเข้าร่วมในวันดังกล่าวนี้ และท่านจะชี้แนะเช่นไรกับบรรดามุสลิมในเรื่องนี้? ขออัลลอฮฺทรงปกป้องและดูแลท่าน

ท่านตอบว่า : ไม่อนุญาตให้มีการเข้าร่วมในวันวาเลนไทน์ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังต่อไปนี้

**หนึ่ง** : วันวาเลนไทน์ เป็นวันที่คิดอุตริขึ้นมาซึ่งไม่มีหลักฐานใดๆ จากชะรีอะฮฺอิสลาม

**สอง** : วันวาเลนไทน์เป็นวันที่นำไปสู่การแสดงความรักเชิงชู้สาวที่ไม่ถูกต้อง

**สาม** :   วันวาเลนไทน์เป็นวันที่ทำให้จิตใจหมกมุ่นกับสิ่งไร้สาระที่ขัดกับแนวทางของบรรพชนอิสลามรุ่นแรก

เพราะเหตุนี้จึงไม่อนุญาตให้มุสลิมแสดงออกในวันวาเลนไทน์ด้วยสิ่งที่บ่งบอกถึงสัญลักษณ์ของวันดังกล่าว แม้จะเป็นอาหารการกิน เครื่องดื่มต่างๆ เสื้อผ้า การแลกเปลี่ยนของขวัญและอื่นๆ มุสลิมควรที่ต้องเข้มแข็งและภูมิใจในศาสนาอิสลาม และไม่ควรที่จะคล้อยตามกระแสของวัฒนธรรมอื่นๆ เราขอพรต่อเอกองค์อัลลอฮฺเพื่อทรงปกป้องมุสลิมทุกคนจากฟิตนะฮฺต่างๆ ทั้งที่เห็นชัดเจนและสิ่งที่มองไม่เห็น และขอให้พระองค์ทรงดูแลด้วยทางนำของพระองค์" (มัจญ์มูอฺ อัลฟะตาวา อัชชีค อิบนิ อุษัยมีน เล่มที่ 16 หน้าที่ 199)

2. มีคำถามถึงหน่วยงานเพื่อการฟัตวาแห่งราชอาณาจักรซาอุดีว่า : มีบางคนได้เข้ามีส่วนร่วมในวันที่สิบสี่ของเดือนกุมภาพันธุ์ของทุกปี ซึ่งเป็นวันแห่งความรักหรือวันวาเลนไทน์ พวกเขาได้แสดงออกถึงความรักที่มีต่อกันด้วยสีแดง มีการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีแดง มีการขอพรซึ่งกันและกัน มีร้านค้าจัดของหวานด้วยสีแดงและตกแต่งประดับด้วยรูปหัวใจ และบางร้านมีการจัดสินค้าด้วยสัญลักษณ์ที่แสดงถึงวันดังกล่าว ท่านจะให้ความเห็นเช่นไรกับเรื่องนี้ ?

**หนึ่ง** : การเข้าร่วมในวันวาเลนไทน์มีหุก่มเช่นไร ?

**สอง** : การซื้อสิ่งของจากร้านที่จัดตกแต่งสินค้าด้วยสัญลักษณ์ด้วยวันวาเลนไทน์ดังกล่าวมีหุก่มอย่างไร?

**สาม** : และการขายสินค้าของเจ้าของร้าน(ที่ไม่ได้เข้าร่วมในพิธีหรืองานวาเลนไทน์ดังกล่าว)แก่ผู้ที่ต้องการร่วมในวันดังกล่าวด้วยสินค้าที่ใช้เป็นของขวัญในวันนั้น จะได้หรือไม่?

ทางหน่วยงานได้ให้คำตอบว่า : หลักฐานจากอัลกุรอานและซุนนะฮฺได้ชี้ชัดตรงนี้อย่างชัดเจน และบรรดาอุละมาอ์สะลัฟมีความเห็นตรงกันว่า อีด(วันรื่นเริง)ในอิสลามนั้นมีเพียงสองครั้งเท่านั้น นั่นก็คืออีดิลฟิฏร์และอีดิลอัฎฮา และวันอีดที่นอกเหนือจากนั้น แม้จะมีความเกี่ยวข้องกับตัวบุคคล กลุ่มคน เหตุการณ์หรืออาจจะอยู่ในความหมายใดๆ ก็ตาม อีดเหล่านั้นถือว่า เป็นสิ่งอุตริ(บิดอะฮฺ)ขึ้นมาใหม่ในอิสลาม ไม่อนุญาตให้ชาวมุสลิมคนใดร่วมปฏิบัติ หรือเห็นด้วย หรือแสดงออกถึงความพึงพอใจ หรือให้ความช่วยเหลือด้วยสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพราะการกระทำดังกล่าวนั้นเป็นการละเมิดขอบเขตบัญญัติของอัลลอฮฺ ใครผู้ใดก็ตามที่ได้ละเมิดขอบเขตของอัลอฮฺเขาผู้นั้นคือผู้อธรรมต่อตัวเขาเอง และหากว่าวันรื่นเริงที่อุตริขึ้นมาดังกล่าวยังเป็นวันรื่นเริงของผู้ไม่ใช่มุสลิมด้วยแล้ว การกระทำเช่นนั้นเป็นการกระทำบาปหนึ่งบนอีกบาปหนึ่งด้วย เพราะการเข้าร่วมในวันรื่นเริงของผู้ไม่ใช่มุสลิมแสดงถึงการทำตัวคล้ายกับพวกเขาและเข้าข่ายการให้ความรักแก่พวกเขา(มุวาลาฮฺ) ซึ่งอัลลอฮฺได้ห้ามบรรดาผู้ศรัทธาในการทำตัวเหมือนผู้ปฏิเสธศรัทธาและการให้ความรักแก่พวกเขาในอัลกุรอาน และท่านนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ก็ได้กล่าวห้ามความว่า **"ใครก็ตามที่ทำตัวเหมือนกับพวกหนึ่ง เขาก็คือพวกนั้น"**

วันวาเลนไทน์ก็เป็นวันหนึ่งที่เข้าข่ายในสิ่งที่ได้กล่าวมาแล้ว เพราะวันวาเลนไทน์ก็เป็นวันรื่นเริงวันหนึ่งของชาวคริสต์ เพราะฉะนั้นจึงไม่อนุญาตให้มุสลิมที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและวันอาคิเราะฮฺที่จะจัดงานเห็นดีเห็นงาม หรือให้การอวยพรให้แก่กันในวันดังกล่าว เพราะฉะนั้นจำเป็นสำหรับมุสลิมที่จะต้องหลีก

ห่างเพื่อแสดงถึงการรับคำสั่งของอัลลอฮฺและท่านรอซูล ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม และห่างไกลจากความกริ้วโกรธและการลงโทษของพระองค์ และเช่นกัน ห้ามสำหรับมุสลิมให้การช่วยเหลือในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวันวาเลนไทน์ และวันรื่นเริงอื่นๆด้วยสิ่งใดก็ตามทั้งที่เกี่ยวกับการกิน การดื่ม การซื้อขาย การผลิตของขวัญ การฝากส่ง การประกาศ และอื่นๆ เพราะสิ่งเหล่านี้เข้าข่ายให้การช่วยเหลือในสิ่งที่เป็นบาปและละเมิด และเป็นการทำผิดต่ออัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ อัลลอฮฺ สุบหานะฮฺ วะตะอาลา ได้ตรัสสอนว่า

«وَتَعَاوَنُواْ عَلَى الْبرِّ وَالتَّقْوَى وَلاَ تَعَاوَنُواْ عَلَى الإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُواْ اللّهَ إِنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ» (المائدة : 2)

ความว่า "และจงหยิบยื่นช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสิ่งที่ดีและในความยำเกรง (ต่ออัลลอฮฺ) และอย่าได้ช่วยเหลือกันในสิ่งที่เป็นบาปและการเป็นศัตรูกัน และพวกเจ้าจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ แท้ที่จริงแล้วอัลลอฮฺเป็นผู้ลงโทษที่หนักหน่วงยิ่ง" (อัลมาอิดะฮฺ : 2)

เพราะฉะนั้นจำเป็นสำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องยึดถือปฏิบัติตามคำสอนของอัลกุรอานและซุนนะฮฺของท่านนบีในทุกอิริยาบท โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่เต็มไปด้วยฟิตนะฮฺและความเสื่อมทรามได้แพร่กระจายไปทุกหนแห่ง มุสลิมจำเป็นที่จะต้องคิดอย่างชาญฉลาดและรอบคอบยิ่งเพื่อมิให้ตกอยู่ในความหลงผิดเหมือนพวกที่อัลลอฮฺทรงกริ้วหรือพวกที่หลงทาง ซึ่งพวกเขาไม่ได้หวังให้เกียรติแก่อัลลอฮฺและไม่ได้ต้องการยกย่องอิสลาม มุสลิมจำเป็นที่จะต้องหันหน้าไปหาอัลลอฮฺเพื่อขอทางนำจากพระองค์และให้ยึดมั่นในหนทางดังกล่าว เพราะหามีสิ่งใดอื่นอีกแล้วที่จะชี้ทางที่ถูกต้องและเที่ยงตรง และไม่มีใครให้ความมั่นคงแน่วแน่นอกจากพระองค์ ... และด้วยพระองค์เท่านั้นที่จะได้มาซึ่งเตาฟีก ขอพรและความจำเริญจงมีแด่ท่านนบีมุฮัมมัด ครอบครัวของท่าน และบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านทุกคน"

3. ได้มีการถามเชค อิบนุ ญิบรีน ว่า : มีการจัดงานกันอย่างกว้างขวางในหมู่วัยรุ่นมุสลิมทั้งชายและหญิงในวันที่มีชื่อว่า วันแห่งความรักหรือที่เรียกว่า วันวาเลนไทน์ ซึ่งเป็นชื่อของนักบวชในศาสนาคริสต์ผู้หนึ่ง วันดังกล่าวนี้เป็นวัฒนธรรมของชาวคริสต์ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 14 ของเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ในวันนั้นจะมีการมอบดอกไม้เป็นของขวัญ มีการตกแต่งประดับประดาด้วยสีแดง และมีการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีแดง การเฉลิมฉลองและการมอบของขวัญรวมถึงการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในวันดังกล่าวนั้นมีหุก่มเช่นไร ?

ท่านได้ตอบว่า :

**หนึ่ง** : ไม่อนุญาตให้มีการเฉลิมฉลองในวันเช่นดังกล่าวนี้ เพราะวันดังกล่าวเป็นวันรื่นเริงที่ถือว่าเป็นบิดอะฮฺอย่างหนึ่งซึ่งไม่มีในต้นแบบที่มาจากหลักฐานทางชะรีอะฮฺอิสลาม สิ่งดังกล่าวนี้จึงเข้าข่ายในความหมายของหะดีษอาอิชะฮฺ ที่อ้างถึงคำกล่าวของนบี ศ็อลลัลลอฮฺ อะลัยฮิ วะสัลลัม ที่ได้กล่าวความ

ว่า "**ใครผู้ใดที่คิดอุตริในสิ่งที่เกี่ยวกับศาสนาของเรา แต่มันมิได้มาจากศาสนาของเราแต่อย่างใดแล้ว สิ่งนั้นย่อมไม่ถูกยอมรับ”**

**สอง** : การเฉลิมฉลองในวันวาเลนไทน์ เป็นการเลียนแบบและปฏิบัติตามผู้ไม่ใช่มุสลิม ซึ่งเป็นการยกย่องเทิดทูนในสิ่งที่พวกเขาได้ให้การเทิดทูน และเป็นการให้เกียรติแก่วันรื่นเริงและวัฒนธรรมประเพณีของพวกเขา และเป็นการเจริญรอยตามวิถีทางของพวกเขาในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับศาสนา มีการเตือนในหะดีษ ความว่า **“ใครผู้ใดได้เจริญรอยตามกลุ่มชนใด เขาผู้นั้นก็เป็นผู้หนึ่งของกลุ่มชนนั้น”**

**สาม :** สิ่งไม่ดีไม่งามและสิ่งที่อัลลอฮฺและรอซูลได้ห้ามปรามที่จะเกิดขึ้นตามมาหลังจากนั้นอีก เช่น การละเล่นรื่นเริง การร้องรำทำเพลง ความสนุกสนามรื่นเริงไร้ขอบเขต การโอ้อวด การปะปนกันระหว่างชายหญิง โอ้อวดความงาม การโชว์ตัวของสตรีต่อหน้าผู้ชายที่ไม่อนุญาตโดยศาสนา และไม่ถูกต้องถ้าจะอ้างว่านี่เป็นการผ่อนคลายหรือบันเทิงที่อยู่ในขอบเขต มีการควบคุมไม่ให้ทำสิ่งที่ผิด การอ้างนี้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ที่สำนึกในตัวเองจำเป็นต้องห่างไกลจากบาปและสิ่งที่จะนำไปสู่บาปนั้น

ท่านยังได้เสริมอีกว่า “และไม่อนุญาตให้มีการขายสินค้าใดๆ ที่ใช้ทำเป็นของขวัญและใช้ตกแต่งประดับประดา เมื่อรู้ว่า ผู้ซื้อต้องการใช้สิ่งดังกล่าวเพื่อใช้ในงานและทำเป็นของขวัญจากสิ่งดังกล่าวหรือใช้เพื่อเทิดทูนวันดังกล่าว เพื่อไม่ให้เจ้าของร้านดังกล่าวต้องตกเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมกับผู้ที่ทำบิดอะฮฺดังกล่าวด้วย”

วัลลอฮุ อะอฺลัม

---

ที่มา : http://islamqa.com/index.php?ref=73007&ln=ara